

ת"ד 4243/08/13 - מדינת ישראל נגד מאי ברבי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 4243-08-13 מדינת ישראל נ' ברבי

בפני
בעניין: כב' השופט אהרן האוזרמן
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד פקד אהרן בן
ארי

המאשימה

נגד

מאי ברבי ע"י ב"כ עוהד אשר ארבל

הנאשמת

גזר דין

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעובדות כתב אישום חמור, המייחס לה גרם תאונת דרכים (עצמית) בעת שנהגה ברכב ביום 19.06.12, כשהיא שיכורה ונתונה תחת השפעת משקאות משכרים. הנאשמת נהגה בקלות ראש, סתה שמאלה כיוון נסיעתה, עלתה על אי תנועה בנוי ופגעה בעץ.

בבדיקת דגימת דם שמסרה הנאשמת בהסכמתה לאחר התאונה, נמדדו בגופה 178 מ"ג אלכוהול לכל 100 מ"ל דם, היינו פי 3.5 מהמידה המקסימאלית המותרת בתקנות התעבורה.

זאת ועוד, תוצאות התאונה חמורות מאד, ומתבטאות בחבלות של ממש קשות לנאשמת עצמה, אשר ספגה שברים בגולגולת, שברים בעצמות הפנים, ושברים מרובים בלסת. הנאשמת הונשמה במקום, אושפזה לתקופה ממושכת, עברה ניתוחים ושיקום ארוך מאד. במסגרת טיעונים לעונש ביקש אביה של הנאשמת להעיד בפני, וסיפר בביהמ"ש על פציעתה הקשה, על כך ש"קיבל" כלשונו את ביתו ש"נולדה מחדש" ו"במתנה". ניכר כי המשפחה כולה עברה טלטלה ואף שמעתי כי אביה של הנאשמת חווה אף הוא אירוע התקף לב, כחודשיים לאחר התאונה.

אשר למצבה הרפואי כיום, הוצג בפני כי הנאשמת עברה תהליך שיקום ארוך פיזי ונפשי וכיום סובלת מפגיעה נוירולוגית בכתף שמאל, ומוגבלת בטווח תנועת היד כולה, כמו כן ממשיכה בטיפול נפשי עקב האירוע.

התביעה עתרה לעונש מאסר בפועל, והסכימה כי ירוצה במסגרת של עבודות שירות. בנוסף בקשה לפסול את רישיונה של הנאשמת לתקופה שלא תפחת מ- 4 שנים, ולהטיל עליה 12 חודשי מאסר מותנה ל- 3 שנים בנוסף לפסילה מותנית ארוכה וקנס גבוה.

הנאשמת בת 23, מחזיקה ברישיון נהיגה משנת 2008 ולחובתה הרשעה קודמת אחת בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים אירוע מחודש ינואר 2011.

הסנגור מצדו עותר להתחשבות בנסיבותיה האישיות הקשות של הנאשמת, בעובדה כי סבלה בעצמה מתוצאות מעשיה, בפציעות קשות ובתהליך שיקום גופני ונפשי ארוך, ובעובדה כי הנאשמת תישא בעצמה את תוצאות התאונה בגופה עד יומה האחרון. בכך טוען הסנגור כי הנאשמת במידה רבה קיבלה כבר את עיקר עונשה "מידי שמיים". בנוסף מבקש הסנגור להפנות לתסקיר שירות המבחן, הכולל המלצה עונשית לריצוי עבודות של"צ.

הנאשמת הופנתה לשרות המבחן והתקבל תסקיר חיובי בעניינה, הכולל כאמור המלצה עונשית לביצוע עבודות של"צ.

הנאשמת הופנתה בנוסף גם לממונה על עבודות שירות בשב"ס, ונמצאה בלתי כשירה לריצוי מאסר בעבודות שירות, עקב מצבה הרפואי כתוצאה מפציעותיה עקב התאונה.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין אני קובע כי מתחם הענישה המקובל בבתי משפט לתעבורה במקרים דומים, נע בין מאסר בעבודות שירות לריצוי של"צ, וכולל פסילה בפועל של רישיון הנהיגה לתקופה ממושכת הנעה בין 4 ל- 5 שנים, ובנוסף לכך אף עונשי מאסר ופסילה מותנים, וכן קנס.

כלל יסוד בשיטת המשפט שלנו הוא כי ענישה בפלילים הינה לעולם אינדיבידואלית. על פי סעיף 40.ט. לחוק העונשין, לאחר תיקונו בתיקון 113 הנ"ל, על בית המשפט לקבוע את העונש במסגרת מתחם הענישה המקובל, תוך שקילת מגוון השיקולים ובהם אף שיקולים שאינם קשורים ישירות לקביעת מידת האשם העולה ממעשה העבירה וכן במקרים המתאימים נשקלים שיקולים שחורגים מעבר לעקרון ה"הלימה" העומד כעיקרון המרכזי שבענישה.

אשר לשיקולי גמול והרתעה, במקרה זה, אני סבור כי אכן הנאשמת במידה רבה באה על עונשה בפגיעות החמורות שחוותה, וזאת "מידי שמיים" וברי לכל כי אכן תישא כך את אותות התאונה והפגיעה בה עד יומה האחרון.

לאחר שהאזנתי לטעוני הצדדים ולאחר שעיינתי בתסקיר שירות המבחן באתי לכלל מסקנה כי במקרה בפני, אין מקום לשליחת הנאשמת, לריצוי עונש של מאסר בפועל, לכל תקופה שהיא.

התרשמתי כי שליחת הנאשמת לבית הסוהר עלולה למוטט אותה מבחינה נפשית ופיזית, ותביא אותה למצב בו לא תוכל להערכתי לשאת בעונש כזה ולהתאושש ממנו, ואם תשלח למאסר אני חושש כי לא תצליח לחזור למסגרת חיים תקינה, אחר כך.

למרות חומרת העבירות, מידת השכרות הגבוהה שנמדדה בדם, נסיבות התאונה והחבלות הקשות, ולמרות הרשעתה הקודמת של הנאשמת בעבירה דומה שעניינה נהיגה תחת השפעת אלכוהול, מצאתי כי בהיותה של הנאשמת בלתי

כשירה על פי חוות דעת הממונה על עבודות שירות בשב"ס, לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות, הרי שיש להעדיף את אפשרות שיקומה של הנאשמת ולאפשר לה ענישה באפיק של ריצוי עבודות של"צ, בהתאם לתכנית שגיבש שירות המבחן, וכהמלצתו.

הנאשמת, בחורה צעירה בת 23, נורמטיבית ללא כל עבר פלילי. שרתה בצה"ל שרות מלא ביחידה מובחרת. על פי תסקיר שירות המבחן מתפקדת כיום באופן שבו ביצוע עבירות מסוג זה אינו מאפיין את אורחות חייה, את התנהלותה ואת דפוסי מחשבתה. שירות המבחן התרשם כי האירוע כולו כמתואר גרם לנאשמת זעזוע עמוק, ומהווה בוודאי גורם מבגר, מרסן ומציב גבולות בפניה.

שירות המבחן התרשם כי הוצב בפני הנאשמת גבול ברור בכל הנוגע לצריכת אלכוהול ולנהיגה וכי פחת באופן משמעותי הסיכון להתנהגות דומה מצידה בעתיד.

שירות המבחן ממליץ על הטלת צו של"צ בהיקף 120 שעות במהלך תשתלב הנאשמת בפעילות הסברתית מניעתית בהרצאות בבתי ספר תיכוניים, במסגרת עמותת "אור ירוק" הפועלת בהסברה ומניעת ת"ד.

סיכומו של דבר, נוכח העדר יכולת להשים את הנאשמת במסגרת של עבודות שירות, ולאחר שבחנתי את מכלול נסיבותיה המיוחדות של הנאשמת שבפני, אני סבור כי אין כל טעם בשליחת הנאשמת למאסר בפועל, כפי שעותרת המאשימה, ובהעדר אפשרות אובייקטיבית לריצוי מאסר בעבודות שירות, מסיבות שאינן בשליטת הנאשמת אלא עקב מגבלותיה הרפואיות כמתואר, יש לשלוח את הנאשמת במקרה זה לרצות עבודות של"צ. יש לזכור כי רכיב ענישה זה יש בו גם במידה רבה מאד כדי להחזיר לחברה, ולהוות תרומה של ממש לציבור, ולא מן הנמנע כי יש בו גם כדי לסייע במסלול שיקומה הפרטי של הנאשמת עצמה.

הוברר בפני כי הנאשמת אינה נוהגת למעשה מאז יום התאונה, ואתחשב גם בכך.

לאור כל האמור, אני דן את הנאשמת לעונשים הבאים:

1. ניתן צו לריצוי עבודות שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות, אשר יבוצעו בתוך שנה מתחילתן, במסגרת עמותת "אור ירוק" לפי תכנית שהכין שירות המבחן. הנאשמת תחל בריצוי של"צ לא יאוחר מיום 01.11.14.

2. פסילה בפועל של רישיון הנהיגה למשך 4 שנים.

מאחר והנאשמת אינה נוהגת מיום התאונה, אני מורה כי הפסילה כאמור תמנה מיום התאונה, מתאריך 19.06.12 ברציפות ועד לסיימה. מזכירות תנפיק היום אישור הפקדה בהתאם. הפסילה כאמור תחול במצטבר לכל פסילה אחרת.

3. 8 חודשי פסילה וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

4. 10 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי שלא תנהג בשכרות או תחת השפעת משקאות משכרים או תסרב לבדיקת אלכוהול או סם מכל סוג.

5. 6 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי שלא תנהג בפסילה.

6. התחייבות כספית בסך 15,000 ₪ למשך 3 שנים עליה תחתום הנאשמת, שלא תעבור עבירה של נהיגה בשכרות או נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים או תנהג בפסילה. ההתחייבות תחתם היום. לא תחתום תיאסר ל- 5 ימים.

7. קנס בסך 1000 ₪. הקנס במלואו ישולם בתשלום אחד עד ליום 30.12.14.

זכות ערעור כחוק בפני בית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 45 יום.

מאחר והיום הוכרז על שביתת מזכירות וקלדניות בבית המשפט, שובר תשלום ואישור הפקדה יועבר לסנגור המכובד אל משרדו, וזאת עד 7 ימים מסיום השביתה.

ניתן היום, ו' תשרי תשע"ה, 30 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים.